

Ко је ломио чији Београд?

Пише: Мироје Јовановић
субота, 25 јун 2011 06:58

Престоница, 10. октобар 2010. године. Велики дан за особе чије сексуално опредељење им је уједно и занимање. Град је безбедносно, медијски, пандурски, обавештајно, кадровски и европски спреман за велики догађај.

Марице шпартају по граду на пријатних 18 степени целзијусових, возе се људи са шареним наруквицама, усхићени али и тужни. Тужни што за хепенинг немају благослов ни својих породица, ни својих пријатеља из детињства, у ствари ничији осим оних који су Европи обећали, па сад испуњавају. Они би волели да се пред комшијама, руку под руку прошетају са вољеном особом, баш као што опуштено иду улицама Амстердама или Сан Франциска.

И бадава сав новац који ће се тог дана потрошити, када глупи народ из кога потичу напосто никако да схвати да, како они часно држе, грех на задњицу не улази него из исте излази.

Таман је све кренуло како треба, парк дише новим плућима, неоптерећен прстеновима обезбеђења, сви су заборавили на претрес и легитимисање (укупно 6 комада). Одједном поче да се шири вест да су неки вандала, ничим изазвани и непозвани, почели да се туку са полицијом, која је овога пута на правој страни. После су сазнали, у својим штековима, да су снаге реда и закона одбраниле њихов „понос“, и да су хулигани, након што су полупали град, напоскон похапшени.

Другари из Европе ће се побринути да хулигански притвор буде што дужи и што непријатнији, а по могућности се треба постарати да се безумници не држе у притвору у ЦЗ-у у Београду, већ да се преместе у Панчево, Пожаревац и Сремску Митровицу. Нека и родбина тих изрода, прелазећи дуге километре због посете, схвати да су њихови синови и браћа ударили у чврсте груди гејовске, ојачане пандурском арматуром. А и казне, немој ту нешто да ми леже по пет, шест месеци . . има правда да буде брза и дуга. Ил што би рекли у оном цртаћу: „Да му поштено судимо, па да га стрељамо!“.

Ко је ломио чији Београд?

Пише: Мироје Јовановић
субота, 25 јун 2011 06:58

Непозната локација истог дана, ОСЛ (овлашћено службено лице) Саша Чордић (25 година), напушта своју формацију, скреће у улицу десно, прилази особи која седи на плочнику и обраћа се човеку речима (извињавамо се на пандрском речнику):

- бежи бре!

- бежи боли ме к..... (даље неразумљиво);

- марш (неразумљиво), марш (неразумљиво)

- МОЈ БЕОГРАД СИ ДОШАО ДА ЛОМИШ;

- ј... ли вам маму свима да вам ј....

- марш бре!

Податке о начину комуникације и нивоу исте, преузео сам наравно са јутјуба [\[1\]](#), а читав реторски опус именованог полицајца траје нешто око 10-ак секунди. У својим каснијим изјавама, полицајац је утврдио како „лице којем се обратио није пружало никакав отпор, да је село и да није било никаквих правних разлога за употребу средстава силе“ [\[2\]](#)

.

Три дана након догађаја, а након што је снимак излива пандурске вербалности постао доступан широј јавности, Саша Чордић је од министра полиције, уместо кривичне пријаве, добио награду „Београдски победник“ у виду статуе. Министар је приликом уручења награде изјавио: „Огромна већина грађана Србије жели да Србија буде безбедна земља и жели да Србија живи у миру без насиља“ [\[3\]](#).

Ко је ломио чији Београд?

Пише: Мироје Јовановић
субота, 25 јун 2011 06:58

Својим поступањем према „лицу“ полицајац Чордић (посебно имајући у виду његову сопствену тврдњу да је човек сео и да није пружао никакав отпор) извршио је кривично дело злоставље и мучење из члана 137 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика.

Наведеном законском одредбом је предвиђено да ће се казном затвора од 3 месеца до 3 године казнити оно лице које у вршењу службе злоставља другог или према њему *поступа на начин којим се вређа људско достојанство*

Напред описане псовке и целокупна тирада непристојности које су изашле из уста награђеног полицајца свакако нису имале за циљ да несрећном човеку укажу да лепоту оближњег зеленила, већ свакако јесу крајње понижавајуће. Дакле, полицајац Чордић је вређао и понижавао анонимног противника параде срама, а свој излив беса над мирним и безопасним човеком који седи је правдао ломљењем Београда, односно вишим циљевима и мотивима. Значи, за млађаног, али у малтретирању слабијих искусног, Чордића, Београд и његова имовина су светиња, а сваки грешник који се усуди на светињу да удари добиће чашу увреда, и то пре дуготрајног притвора који га чека.

Е па добро, Чордићу, ако је тако, ако је главни град светиња за коју си спреман и да подвикнеш, јакако, ако треба и мало по бубрегу да интервенишеш, значи имаш принципе који су изнад шефовог наређења. Ти, бре, за Београд све дајеш, тако сам те бар ја схватио.

Престоница, 13. јун 2011 године. Осам месеци пошто је полицајац Саша Чордић награђен због вређања и омаловажавања човека који је седео. Председник државе је још пре месец дана новинарима (деци) дао за сладолед и послао их да по вароши вичу да поново ради биоскоп (да ће се се у Београду од 13. до 15. јуна одржати Стратегијска војна конференција за партнере, односно „неки састанак НАТО пакта“, што би прецизно рекли пензионери што пију пиво испред радње).

На том, од стране грађана Србије, осуђеном и прокуженом скупу, затичемо крем обавештајно-безбедносне хијерархије западне алијансе и њихових сателичића. Без икакве сумње, од 200 учесника бар половина њих су директно учествовали у бацању „бомбона“ на српску децу 1999. године. Они, разуме се, нису бацали само „бомбоне“, већ

Ко је ломио чији Београд?

Пише: Мироје Јовановић
субота, 25 јун 2011 06:58

су у виду имали и културни развој деце, нарочито оне што живе близу пијаце у Нишу, па су тамо бацали и „касете“.

Да би се српска деца научила брзом пливању и лаком монтирању понтона, били су приморани да „уклоне“ мостове са река, а како мали Срби и Српкиње не би до касно гледали телевизију, били су у обавези да им свако вече око 19:30 искључе струју.

Ето, та господа, толико заслужна за развој и напредак нашег подмлатка, они су смело, војнички, после 12 година, закорачили и на овај камен земље Србије, да провере да ли су њихове ванредне мере васпитања деце дале резултате.

Шалу на страну, Београд је изгледа осуђен на једну срамоту годишње (прошле године Мањеж, ове стратегијско конферерисање), а шта нас чека следеће године, не смем ни да помислим. Бар се надам да „назадњаци“ ове године неће организовати концерт у парку.

Тако нам је поново у госте дошла војска која је 1991. године наоружала наше непријатеље, која је 1994. и 1995. године неселективно рушила све српско преко Дрине, која је 1999. године наставила тамо где су савезници стали на Васкрс 1944. године, и која је 17. априла 2004 године посматрала док горе српски и европски корени.

Подсетићу оног награђеног псовача Чордића, ови што су од 13. до 15. јуна били незвани гости, па они су ти престоницу тако разломиле и уназадили да је право чудо да није изгинуло бар десет хиљада цивила. Да, да, они су ломили, бомбардовали, рушили, уништавали, убијали и срушили, у Београду, око Београда и изнад Београда. Сећате се како је прошла она болница.

Е мој Саша (што би рекла она песма), е мој Саша, где је сада храброст ваша? (нека читаоци извине што му персирам – морам због риме).

Да ти заиста волиш Београд, да заиста волиш Србију, да којим случајем ниси један од оних што бију везане или псују немоћне, ти би Саша Чордићу, 13. јуна 2011. године,

Ко је ломио чији Београд?

Пише: Мироје Јовановић
субота, 25 јун 2011 06:58

уместо да цециш на +30 степени и нервозно гледаш кад ће ти проћи смена, ти би пришао барем једном од 200 учесника НАТО скупа, и макар га упитао:

Зашто си ломио мој Београд?

(Аутор је адвокат и сарадник Српског културног клуба)

[1] <http://www.youtube.com/watch?v=tevNVjw6wfw> сајт посећен 18.06.2011. године;

[2] <http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/125/Dru%C5%A1tvo/779356/%22Pobednik>

[%22+policaјcu+%C4%8Cordi%C4%87u.html](http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/125/Dru%C5%A1tvo/779356/%22Pobednik+%22+policaјcu+%C4%8Cordi%C4%87u.html) сајт посећен 18.06.2011. године;

[3] исто;